

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΟΔΟΣ ΚΥΝΟΣΑΡΓΟΥΣ ΑΡΙΘ. 38

ΚΑΙ ΟΔΟΣ ΝΙΚΗΣ ΑΡΙΘ. 2

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΤΙΜΑΤΑΙ

15 ΔΕΠΤΑ 15

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΦΡ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

Η ΦΥΣΙΣ

ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΜΕΤ' ΕΙΚΟΝΩΝ

ΣΥΝΑΡΟΜΗ

Έν Ελλάδι έτησία Δρ. 8

— έξάμνος » 5

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ έτησία Φρ. 12

— έξάμνος » 7

ΕΚΔΙΟΤΑΙ

ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Γνωστοποιήσεις, υπό της Διευθύνσεως. — Τύπος έθνικού ενδύματος. 'Ιωάννινα (μετ' εικόνας) υπό Κ. — 'Ο κόσμος πρό της πλαστικής του ανθρώπου, υπό Φρ. Πρίντζη. — Περί φθίσεως, υπό Δ. Μπαλή. — 'Η βασίλισσα των όφρων, υπό Γ. Δ. 'Ιωαννίδου. — Είς την Μύκονον, (ποίημα) υπό Γ. Α. Πολίτου. — 'Ο έρωσ (έκ του σημειωματαρίου μου) υπό Δικ. — 'Ηχώ. 'Ηλεκτρικός σιδηρόδρομος. — Τό μέγιστον τηλεσκόπιον της Γης. — Πρωτότυπος συναυλία. — 'Η ζωσα χρωματοφωτογραφία. — Πληθυσμός μεγαλουπόλεων. — 'Ο 'Αλίκατωρ, υπό Ρου. — Χρονικά. 'Φίλιμοι γνώσεις, Κατασκευή πάγου υπό Φ. Π. — 'Επιστημονικόν παίγιον. — 'Ο ήλεκτρικός απειθήρ (μετ' εικόνας) υπό Φ. Π. — Αινίγματα. — Άλληλογραφία της «Φύσεως». — Άγγελίαι κτλ.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ποιούμεν γνωστόν τοίς όλίγοις έτι εκ των ήμετέρων συνδρομητών καθυστεροοσι την συνδρομήν αυτών του λήξαντος έτους, όπως ευαρεστούμενοι αποστειλωσιν ήμιν ταύτην, διά πρώτης ταχυδρομικής ευκαιρίας, διότι κατ' απαράβατον της Διευθύνσεως όρον θέλει διακοπή αυτοίς ή περαιτέρω αποστολή των εκδιδόμενων φύλλων της Φύσεως. 'Η τακτική εκπλήρωσις των υποχρεώσεων των ήμετέρων συνδρομητών επάγεται την αποφυγήν ματαίων υπομνήσεων, έκρεμμών λογαριασμών και άπωλείας χρόνου εις περιττήν άλληλογραφίαν.

'Η Διεύθυνσις.

'Ηέναντι δημοσιευομένη εικών παρίστησιν ένα των τελείων τύπων έθνικής ενδυμασίας άπαντώσης ίδια μέν έν 'Ιωαννίνοις, άλλ' ούχ ήττον και έν άλλαις πόλεσι της Ελλάδος μετά τινων μόνον ελαφρών παραλλαγών, ως λ. χ. έν Μεσολογγίω, Σπάρτη, κ.λ.π. 'Η εικών αυτή είνε μέρος συλλογής, ής και έν τω Β' τόμω παρέσοχόμεν δείγματα, διά της παραθέσεως εικώνων Μεγαριτικού και 'Ελευσινίου τύπου.

'Εν γένει ή παράστασις αυτή δίδωσιν ήμιν ικανώς εύκρινή ιδέαν περί της άδιαφιλονεικίτου χάριτος και κοσμίου φιλοκαλίας, της ένυπαρχούσης έν τω 'Ελληνικώ ενδύματι, εις παρελθούσαν εποχήν, ότε άμιγεΐς, γνήσια και άδιάφθοροι έτηροῦντο, και έν τη περιβολή έτι, αι πατροπαράδοτοι συνήθειαι αι πρός τά έθνικά ήθη και τάς

ΤΥΠΟΣ ΕΘΝΙΚΟΥ ΕΝΔΥΜΑΤΟΣ

('Ιωάννινα)

παραδόσεις στενωός συνδυαζόμεναι. 'Εξήρθη δεόντως και πολυχαχού τὸ έν πᾶσι, και δη έν τῷ ενδύματι, κατά την εποχήν εκείνην, ής ό χαρακτήρ διασώζεται έτι, τερπνόν και γραφικόν και άπλου ένμα και κομψόν, ώστε πᾶσα επί πλέον προσθήκη να θεωρηθῆ παρέλκουσα, προκειμένου μάλιστα περί άπλου αντιγράφου, ένῶ άκμαίον τὸ πρωτότυπον θαυμάζεται έν τοίς τόποις έν εΐς άνεπτύχθη και προφυλάσσειται από του ξενικού χειμάρρου: των νέων συρμών, έν τοίς χωρίοις και τισι δευτερευούσαις πόλεσιν. 'Εννοεΐται ότι τάς τοιαύτας 'Ελληνικὰς ενδυμασίας έξόχως υποβοηθεΐ τὸ πλαστικόν σῶμα των 'Ελληνίδων και ή εμφυτος αυτών και αισθησία περί τὸν τρόπον του ενδύσεσθαι.

K.

Ο ΚΟΣΜΟΣ

ΠΡΟ ΤΗΣ ΠΛΑΣΕΩΣ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

Πότε ἐπλάσθη ἡ ἐγεννήθη ὁ ἄνθρωπος; Καί ἡ κοσμογονία καί ἡ γεωλογία καί ἡ ἱστορία καί ἡ πηλαϊά ἀκόμη Διαθήκη μᾶς λέγουσιν, ὅτι πρὸ τῆς ἐμφάνεισος τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς Γῆς, προϋπῆρξε κατ' ἀναμφισβήτητον φυσικὸν νόμον αὕτη, καὶ προσέτι, ὅτι πρὶν ἢ τὸν πόδα τοῦ θέου ὁ ἄνθρωπος ἐπὶ ταύτης καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ κυριαρχήσῃ αὐτῆς προηγῆθησαν αἱ ἀπαιτούμεναι πρὸς διατήρησιν καὶ διέκλασιν καὶ ἀνάπτυξιν αὐτοῦ ἀπαιτούμεναι ἐργασίαι, ὁπλαδὴ τὸ πρόσφορον καὶ στερεὸν ἔδαφος, τὰ ζῶα καὶ τὰ φυτά. Τοῦτο βεβαίως γνωρίζομεν πάντες, ἀλλ' ἐκεῖνο τὸ ὅποιον οὔτε ἡ ἱστορία, οὔτε ἡ κοσμογονία οὔτε ἡ ἐπιστήμη καθώρισαν ἔτι, εἶναι ἡ ἐποχὴ τῆς ἐμφάνεισος τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ὅθ' ἡ ἀρχὴ τῆς γενέσεως τοῦ κόσμου.

Καί ἐστὶν ἡ ζήτημα ἀμφιβόλου λύσεως, ὅπερ θὰ καταγίνωμεν νὰ διαπραγματευθῶμεν ἐν ὀλίγοις καὶ διευκρινήσωμεν, βασιζόμενοι οὐχὶ ἐπὶ φανταστικῶν περιγραφῶν καὶ πεπλανημένων θεωριῶν, ἀλλ' ἐπὶ θετικῶν βάσεων, θεμελιούντες τὸ οἰκοδόμημα ἡμῶν τοῦτο ἐπὶ ὁρατῶν ἀντικειμένων, ὑπ' ὧν ἔχοντες τὴν ἱστορίαν αὐτῶν τῶν γηίνων μεταμορφώσεων καὶ τὴν βαθμιαίαν τελειοποίησιν τῆς σφαιρας μᾶς καὶ τῶν ἐπ' αὐτῆς ἐνοργάνων ὄντων, ἧτοι θὰ μεταδώσωμεν τοῖς ἡμετέροις φιλομαγνοῦσι, ὅ,τι θετικὸν γνωρίζομεν καὶ οὐχὶ ὑποθέσεις.

Ἀτελῶς ἐν μόνον πρᾶγμα μᾶς εἶναι γνωστόν, ἡ ἀρχικὴ πλάσις τοῦ κόσμου, ἐνῶ ὁ μετασχηματισμὸς τῆς γῆς γενόμενος ἐν σειρᾷ περιόδων λιαν εὐδιακρίτων ἀπ' ἀλλήλων, παρουσιάζεται ἡμῖν ἐν πάσῃ τῇ δυνατῇ σαφηνείᾳ, καὶ τοῦτο διότι δρῶμεν τὰ πεπλασμένα, ἐνῶ δὲν βλέπομεν τὸν τρόπον τῆς ἀρχεγόνου κατασκευῆς τῶν.

Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸ πλανητικὸν σύστημα, τὴν ἀρχικὴν καταγωγὴν τῆς γῆς καὶ τοῦ ἡλίου, μόνον εἰς ὑποθέσεις καὶ πιθανότητας δυνάμεθα νὰ στηριχθῶμεν τὸ γε ἴν ἔχον, αἰτινες εἰ καὶ δυνατόν νὰ φέρωσι τὸ ζήτημα εἰς τὴν λύσιν του, ἐν τούτοις δὲν στηρίζονται ἐπὶ γεγονότων ἀπαραιτήτων, ἐπὶ ἀναμφισβητήτων λύσεων, καὶ ἀποστέρωμεν νὰ διαπραγματευθῶμεν ὅδε περὶ τούτων, ἐπιφυλασσόμενοι εἰς προσεχῆ φύλλον τῆς Φύσεως νὰ ἐκφέρωμεν τὴν γνώμην μᾶς. Ἦδὴ εἰσερχόμεθα ἐπὶ τοῦ πραγματικῷ ἔδαφους τῶν γεγονότων.

Τὰ χρονικὰ τῆς ἀνθρωπότητος ἐλήφθησαν, ὡς γνωστόν, μετὰ τινος βεβαιότητος ἀπὸ δύο αἰώνων καὶ ἐντεύθεν, ὅ,τι δὲ προηγείται τῶν διηγήσεων τοῦ Ἡροδότου, τοῦ πατρὸς τούτου τῆς ἱστορίας, εἶναι ἔτι ἀμφίβολον.

Ὁ ἄνθρωπος ἤδη ἀνεσκεύασε τὴν τὸν οὐρανίων σωματίων ἱστορίαν, εὖρεν ἐν τῆς ἱερογλυφικῶν γράμμασι τῶν αἰγυπτιακῶν μνημείων, ὡς καὶ εἰς τὰ Σινικὰ χρονικὰ τὰ ἴχνη τῶν ἀρχικῶν γραμμάτων. Γνωρίζομεν ἤδη καλῶς ἢ κατεῖχε θέσιν ὁ ἥλιος ἐν τῷ ζωδιακῷ κύκλῳ πρὸ τεσσαράκοντα ἢ τεσσαράκοντα πέντε αἰώνων, δυνάμεθα νὰ συνδέσωμεν μὲ τὴν ἱστορίαν τῆς ἀστρονομίας στοιχεῖα τινὰ τῆς ἱστορίας τῆς ἀνθρωπότητος, γνωρίζομεν πρὸς τούτοις ὅτι λαὸς πρὸ πολλοῦ λησημονηθεὶς κατεγίνετο ἀποτελεσματικῶς εἰς τὴν μελέτην τῆς ἐπιστήμης τῶν ἀστέρων.

Σειρὰ ἐκ τεσσάρων ἕως πέντε χιλιάδων ἐτῶν φαίνεται ἡμῖν μακρότατον χρονικὸν διάστημα, ἀλλὰ τί εἶναι τοῦτο ἀπέναντι τῆς πραγματικῆς ἡλικίας τοῦ κόσμου; Ἐάν ἡ ἱστορία καὶ ἡ ἀστρονομία θεωρῶνται ὡς αἱ εὐγενέστεραι ἐπιστήμαι, διότι ἡ καταγωγὴ αὐτῶν ἀνάγεται εἰς χιλιάδας ἐτῶν, τί νὰ εἴπωμεν περὶ τῆς γεωλογίας, ἧς τὰ χρονικὰ ἀνάγονται εἰς μᾶλλον ἀπομεμακρυσμένην ἐποχὴν; Αἱ πηγαὶ ἐκεῖνων εἶναι ὁ μῦθος, ἡ παράδοσις, ἡ ἀπὸ στόματος εἰς στόμα διάδοσις, καὶ τέλος ὁ ξηρὸς γραπτὸς λόγος, ἐνῶ ἡ γεωλογία στηρίζεται ἐπὶ τῆς ἄμμου καὶ τῶν λίθων, καὶ διὰ τῆς ἐξετάσεως τούτων, ἧτοι τῶν ὁρατῶν ἡμῖν ἀντικειμένων, θὰ κατορθώσωμεν νὰ ὀρίσωμεν τὰ στοιχεῖα τοῦ ἀρχικοῦ κόσμου, καὶ νὰ

ἐκθάψωμεν ἐκ τοῦ ἀπείρου τούτου θησαυροῦ τῆς θετικῆς καὶ εὐκρινούς ἱστορίας τῶν διαφόρων ἐποχῶν τῆς σφαιρας μᾶς γενεὰς ὀλοκλήρους φυτῶν καὶ ζῶων, τῶν ὁποίων ἡ ὑπαρξὶς ἀνέρχεται εἰς τοιαύτην ἀρχαιότητα, ὥστε ἡ ἡλικία τοῦ ἀνθρώπου γένους οὐδεμίαν παραβολὴν δύναται νὰ ἔχη πρὸς αὐτὴν ἂν δὲ πολλαπλασιάσωμεν τὰ ἔτη αὐτοῦ, τὸ γινόμενον ἔσεται μηδαμινὸν ἀπέναντι τῆς ἡλικίας τοῦ κόσμου.

Ἐάν ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς εἰσχωρήσωμεν ἐν τῷ φλοιῷ αὐτῆς, θὰ διέλθωμεν σειρὰν ποικίλων στρωμάτων ἀποτελουμένων ἐξ ἄμμου, ἀργίλου, τιτανώδους ἔδαφους, καὶ ἄλλων βράχων. Διὰ τῆς ἐξορυξέως φρέατός τινος, ἰδίᾳ ἀρτεσιανοῦ, (ἐνεκα τοῦ μεγάλου βάθους αὐτοῦ) παρατηροῦμεν τὴν διαδοχὴν ταύτην τῶν στρωμάτων. Τὸ ἀρτεσιανὸν φρέαρ τοῦ Pentonville ἐν Λονδίῳ ἔχει 421 πόδας βάθος καὶ διασχίζει ὀκτῶ διάφορα στρώματα. Ἐπὶ τῶν στρωμάτων τούτων εἶναι ἐκτισμένον τὸ Λονδίον.

Τὰ ἀρτεσιανὰ φρέατα τοῦ Hampstead τοῦ Dalefield καὶ τοῦ Trafalgar διατρυπάντα πάντα τὸ ἔδαφος τοῦ Λονδίου διασχίζουσι τὸ αὐτὸ βάθος καὶ διέρχονται διὰ τῶν ἰδίων στρωμάτων. Ἡ σύμπυσις αὐτῆ εἶναι σημαντικωτάτη, καθότι προϋσιάζεται ἕκτακτος περίστασις μελέτης τοῦ γηίνου φλοιοῦ, καὶ τῆς διαδοχῆς τῶν στρωμάτων, περίστασις καθ' ἣν καταδεικνύται ἡ αὐτὴ ἀλληλουχία τῶν στρωμάτων, ὁπλαδὴ ὅτι οὐδέποτε τὸ κρητιώτων ἔδαφος (cretacé) εὐρίσκειται ἐπιθεμιμένον τῆς ἄμμου ἢ τῆς ἀργίλου. Διὰ τῆς ἐκσκαφῆς οὕτω τοῦ φλοιοῦ τῆς γῆς ἀνεκκλύθησαν λειψάνα ζωϊκῶν ὄντων, ἄτινα κατῶκον τὸν ἀρχικὸν κόσμον. Ἐκαστον δὲ στῶμα τοῦ γηίνου ἔδαφους περιέχει τὰ σχετικὰ αὐτῷ ὀρυκτὰ καὶ ἀπολιθώματα φυτῶν καὶ ζῶων.

Ἐν πρώτοις, εἰς τὰ πλησιέστερα τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς στρώματα, συναντῶμεν ἰνὸργανα ὄντα, ἄτινα παρουσιάζουσι καταπληκτικὰς ἀναλογίας πρὸς τὰ σύγχρονα ζῶα οὕτως ὁ πρωτογενὴς ἔλεφας, ἡ ὁ μαμμουθ τῆς Σιβηρίας, ἡ ὁ γίγας ἔλεφας (εὐρεθεὶς ἐν τινι μεταλείῳ τῆς Ἰρλανδίας), ἡμοιάζουσι πολὺ πρὸς τὰ τοιαύτης φύσεως ζῶα τῆς ἐποχῆς μᾶς, μὲ τὴν διαφορὰν μόνον, ὅτι ἐκεῖνα ἦσαν μεγαλειτέρων τῶν ἰδικῶν μᾶς διαστάσεων. Καὶ εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι ἀπαντῶσιν ἔτι ἐν ταῖς Ἰνδίας ἔλεφαντες 7 μέτρων ὕψους, ὅπερ ὑπερβαίνει τὸ ἀνάστημα τῶν μαμμουθ, πλὴν οἱ παμμεγέθεις ἔλεφαντόδοντες (ἀμυντήρες) οἱ ἀνακαλυφθέντες παρὰ τῷ Κανστάτ τῆς Βυρτεμβέργης καὶ οἵτινες ἔχουσι μῆκος 19 ποδῶν, ἐπὶ ἐνὸς διαμέτρου, προοίδουσι φυλὴν ἔτι μᾶλλον γιγαντιώδη τῆς ὑφισταμένης.

Ἐν τούτοις, ἐν τῇ ἀμέσως προγενεστέρᾳ τῆς παρουσίας περιόδῳ, ἧτις ὠνομάσθη προκατακλυσμαία, εὐρίσκομεν ζῶα ἐκτάκτου ὄλως μορφῆς, μόλις πλησιάζοντα πρὸς τὰ σύγχρονα ἢ μᾶλλον πρὸς παρωχημένα, ἐξ οὗ ἐμφαίνεται ὅτι φυλαί τινες τοιούτων ζῶων ἐξαφανίζονται βαθμηδὸν σὺν τῷ χρόνῳ. Τὰ ὀρυκτῶδη φυτὰ τὰ συναντώμενα ἐν ταῖς αὐταῖς στρώμασιν ἔχουσι ἐπίσης στενάς σχέσεις πρὸς τὰ σύγχρονα φυτὰ τῆς ἐποχῆς μᾶς. Οὕτω βλέπομεν ἐν πρώτοις τὰς πεύκας, ἐλάτους, σφενδάμους καὶ τὰς πετελας ἀνεκαλύφθησαν δ' ἐπίσης καὶ περίφημα ἀπολιθώματα ὀλοκλήρων κορμῶν, ὡς καὶ φύλλα καὶ ἄνθη. Δένδρον τῆς περιόδου ταύτης φαίνεται ἐξηφανίσθη. Τὸ δένδρον τοῦτο καλεῖται μικρὴν ἔμβαιρις (pinus succinifera) οὗτινος εὐρίσκειται μόνον ἡ ἀπεσκληραμένη ρητίνη, ἐν μεγάλῃ ποσότητι, ἐπὶ τῶν ὄχθων τοῦ Βορρᾶ.

Κατόπιν τῶν ἀνακαλύψεων τούτων ἐπιστεύθη, ὅτι μεταξὺ τσοσούτου ἀριθμοῦ φυτῶν καὶ ζῶων θὰ εὐρίσκοντο κάπου καὶ ἴχνη ἢ λειψάνα ἀνθρώπων, ὁ δὲ σοφὸς Σοχέχτσερ ἀνεκάλυψε τέλος ὀλοκλήρον σκελετόν, ὃν ὠνόμασε homo Diluvii testis. Ἀλλ' ὁ μάρτυς οὗτος ἄνθρωπος τοῦ προκατακλυμοῦ μετεσχηματίσθη κατόπιν διὰ τῆς συγκεκρμμένης ἀνατομίας εἰς πελώριον σαλαμάνδραν, καὶ οὕτως ἐξέλιπε καὶ αὐτὴ ἡ ὑπόθεσις περὶ ὑπάρξεως ἀνθρώπου κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ μυλόδοντος (mylodon), τῶν γιγάντων ἐλεφάντων καὶ τῶν μαμμουθ, ὅτε νέα ἀξισημείωτος ἀνακάλυψις ἐν Βυρτεμβέργῃ γενομένη

ἐπεβεβαίωσε τὴν τοιαύτην ὑπαρξιν. Κατὰ τινὰ σκαρὴν λόφον πρὸς τοποθέτησιν τῶν θεμελίων πύργου τινὸς ἐξοχικοῦ εἰς τὸ ἄκρον τοῦ Κανστάτ, εὐρέθησαν ἐννεὰ κολοσσαῖοι ἐλεφάντινοι ἀμυντήρες θεμιμένοι σταυροειδῶς, οἱ μὲν ἐπὶ τῶν δέ, καὶ παραπλευρῶς ἀναμρισηθῆντα ἴχνη ἀνθρακίως (χῶβολης) ὅπερ καταδεικνύει τὴν μεσολάθεισιν νοσημόνων ὄντων. Ἐκτοτε οὐδὲν σοβαρώτερον ἀνεκαλύφθη, οἱ δὲ ἀπολιθωμένοι ἄνθρωποι τῆς Γουαδελοῦπας ἡμοιάζουσι πρὸς τὴν μέθοδον τῶν ἐν ταῖς θερμαῖς πηγαῖς τοῦ Καρλσβαδ ἐμβεβαπτισμένων ἀνθῶων. Οἱ σκελετοὶ οὗτοι εὐρέθησαν κατὰ τὸν τρέχοντα αἰῶνα, ἐξ ὧν ὁ εἰς εὐρίσκειται ἤδη εἰς τὸ βρεττανικὸν Μουσειόν, ὁ δ' ἕτερος ἀποτελεῖ μέρος τῶν συλλογῶν τοῦ Βοτανικοῦ Κήπου τῶν Παρισίων. Ὁ τελευταῖος οὗτος ἔχει τὸ ἀξισημείωτον, ὅτι κατέχει θέσιν τοιαύτην, ὅταν οἱ αὐτόχθονες ἴδουσιν εἰ καὶ σήμερον εἰς τοὺς νεκρούς των ὁπότε τὸν εἰταφιάζουσιν. Ἐξηκριβώθη δὲ ὅτι, τὰ ἀνθρώπινα ταῦτα λειψάνα δὲν ἀνέρχονται εἰς ἐποχὴν ἀπωτέραν τῶν δύο χιλιάδων ἐτῶν. Τὸ ἀμυρὸν ὕδωρ, ὅπερ περιβρέχει τὰς ὄχθας ἐκεῖνας, ἐσχημάτισεν ἐπὶ τῶν σκελετῶν εἶδος ἀσβεστοχρίσματος ὅπερ προφυλάττει αὐτοὺς ἀπὸ τῆς σήφως.

Ὅσο μᾶλλον θελήσωμεν νὰ προβῶμεν εἰς περαιτέρω ἀναζητήσεις, καὶ ἐμβαθύνωμεν εἰς τὰ στρώματα τῆς γῆς, θὰ συναντῶμεν φυτὰ καὶ ζῶα, συνήθη καὶ περίεργα ἐν ταῦτῳ. Ἡ μᾶλλον πρόσφατος προκατακλυσμαία περίοδος μᾶς ἀποκαλύπτει πρῶτη τὰ μαστοφόρα ζῶα, καὶ κατὰ ταύτην μόνον τὴν ἐποχὴν ἡ γῆ εἶναι ἀρκούντως τελεία, ὅπως κατοικηθῆ ὑπ' αὐτῶν. Κατὰ δὲ τὴν ἀμέσως προηγούμενην, τὴν καλουμένην δευτερογενῆ, αἱ χελῶναί καὶ αἱ σαῦραι εἰσὶ τὰ τελειότερα τῆς ἐποχῆς ἐκεῖνης ὄντα, μὲ τὴν διαφορὰν, ὅτι τὰ πλάσματα ταῦτα τὴν σήμερον ἀβλαβῆ ὄντα, ἔχον τότε αἱ μὲν χελῶναί 16 ἕως 18 πόδας μῆκος ἐπὶ 7 πόχους ἢ ὕψους, ἐνῶ αἱ σαῦραι τὸ ἀνάστημα τῆς μᾶλλον πελωρίου φαλαίνης. Εἰς τερατώδεις σκελετὸς τοιούτους, 120 ποδῶν μῆκους, μετακομίσθη πρὸς θεῶν ἀνα τὴν Εὐρώπην ὀλην ὑπὸ τὸ ὄνομα Ἰθαρχος. Ἐν τῇ δευτερογενῇ ταύτῃ ἐποχῇ τῆς μορφῆσεως καὶ αὐτοὶ οἱ ἰχθύες παρίστανται οὐχὶ μόνον ὑπὸ μορφῇ πελωρίαν καὶ εἰδεχθῆ, ἀλλὰ καὶ μὲ μέλη καὶ ἀμυντήρας ὄλως τερατώδεις καὶ καταλλήλους διὰ τὴν ἀλληλοκτόνον καὶ καταστρεπτικὴν ἐκείνην ἐποχὴν.

(Ἔπειτα συνέχισα).

Φρ. Πρίντζης.

ΠΕΡΙ ΦΘΙΣΕΩΣ

Ὁ Δόκτωρ Βόλφ, ὅστις ἀνήκει εἰς τὴν τάξιν τῶν πρεσβεούτων, ὅτι ὁ ἄνθρωπος τότε μόνον ἀπαλλάσσεται οἰασθητικῆς νόσου ὅταν υποβληθῆ εἰς τὴν φυσικὴν θεραπείαν, ἧτοι εἰς μόνον τὴν ἐπίρρουαν τῆς ἀτμοσφαιρας καὶ τὴν σωματικὴν ἐξάσκησιν, κατήρτισε θεραπειῶν τῶν φθισικῶν ἐν Σαξωνίᾳ, εἰς θέσιν Ράμππολτς—Γκρίν καλουμένην, ἀπέχουσαν τῆς Λειψίας 4 ὥρας σιδηροδρομικῶς, ἐν μέσῳ λόφου καὶ δρυῶν, περιρροεμένων διὰ ποταμίσκων, ἐν ᾧ περιποιεῖται ἑκατοντάδα φθισικῶν, ὅπως τοῖς ἑπαναφῆρῃ τὴν ὕγιαν διὰ μόνου τοῦ καθαροῦ ἀέρος. Δεκάς οἰκοδομημάτων καὶ τριακοντάς ὑποστέγων ἀνα τοὺς δασώδεις λόφους ἀποτελοῦσι τὴν φθισιόπολιν ταύτην, ἧς ἀπόλυτος μονάρχης καὶ πρωθυπουργός εἶνε ὁ Βόλφ. Ἡ φθίσις, λέγει οὗτος, ὅπως καὶ αἱ πλείστα ἀσθένειαι εἶνε γεννήματα τῶν πόλεων καὶ προιόντα τοῦ μεμολυσμένου ἀέρος, τῶν θερμῶν ἐνδυμάτων, καὶ τῆς ἀποστροφῆς πρὸς τὸν ψυχρὸν ἀέρα καὶ τὸ ψυχρὸν ὕδωρ. Ἰδοὺ ἡ ἀπόδειξις. Τὰ θύματα ταῦτα μοὶ ἔστειλαν αἱ πόλεις, ὡχρὰ, περιτετυλιγμένα ἐντὸς μαλλίνων ὑφασμάτων, βάρους κινδυνεύοντος νὰ φθάσῃ εἰς τὸν στατῆρα, μὴ δυνάμενα νὰ ζήσωσιν εἰς θερμοκρασίαν κάτω τῶν 25 βαθμῶν. Ταῦτα παρὰ λαθῶν ἐξοικειώσασ ὀλίγον κατ' ὀλίγον πρὸς τὴν φύσιν, τὰ

κατίσθησα ἀνθρώπους, ὑπὸ τὴν σημασίαν, ὅφ' ἦν ἡ λέξις δέον νὰ ἐνοεῖται, τοῖς προεφύλαξα τὸ μέρος τοῦ πνεύμονος ὅπερ αἱ πόλεις δὲν ἐπρόφθασαν νὰ καταφάγωσι, καὶ τοῖς μετέδωκα τὸ αἶμα, ὅπερ αἱ πόλεις ἀπερόφωσαν. Ἀέρα, κύριοί μου, ἀέρα! Τὸ ὄζυγονον, ὅπερ μᾶς παρέχει ὁ ἀήρ, δὲν δύνανται νὰ ἀντικαταστήσωσιν, οὔτε ὀκάδες ἀντιπυρίνης, οὔτε ἑκαστοῦτες καταποτίων.— Ἴδου ἀπᾶσα ἡ θεωρία τοῦ δόκτορος. Ἡ θεραπεία εἰς ἡν ὁ δόκτωρ ὑποβάλλει τοὺς ἀσθενεῖς του καὶ θεραπεύει 70 ὀ(0) μετὰ ἐξάμηνον περίπου, εἶναι ἡ ἐξῆς:

Ἐξέγερσις, τὴν ἔκτην τῆς πρῶταις. Προστριβὴ ἀμέσως ἐπὶ τοῦ στῆθους καὶ τῆς ὠμοπλάτης δι' ὑγρῶν ὑφασμάτων καὶ εἶτα διὰ στεγνῶν. Ἐνδυμάσια ὅσω τὸ δυνατόν ἐλαφρά. Πόσις ἀφθόνου γάλακτος ἀντὶ καφέ. Ἐλευθερία καὶ περιπάτος εἰς τοὺς περίξ λόφους μέχρι τῆς ἐνάτης. Μετὰ τοῦτο πρόγευμα ἐξ ἄρτου, νεποῦ βουτύρου, καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον, ἐκ λαχανικῶν ἢ ἐκ κρέατος καὶ ἐξ οἴνου. Εἶτα ἀνάπαυσις μέχρι τῆς 11 1/2 ἐντὸς τῶν ἐν τῷ δάσει ὑποστέγων οἰκημάτων, ἀνοικτῶν ὄντων κατὰ τὰς τρεῖς πλευρὰς καὶ περιπεφραγμένων κατὰ τὴν μίαν μόνον, ἐπὶ ἀνακλίντρων, μὲ σκέπασμα μέχρι τοῦ λαμοῦ μόνον δι' ἐλαφρῶν μαλλίνων ὑφασμάτων καὶ τοῦτο ὅταν τὸ ψῦχος εἶνε ἀνυπόφορον. Μετὰ τοῦτο γεῦμα ἐκ φαγητῶν ὧν τὰ πλείστα λαχανικά. Μετὰ τοῦτο πάλιν περιπάτος εἰς τὰ δάση, καὶ κατάκλισις ἐπὶ τῶν ἐντὸς τοῦ δάσεως διασκευμένων ὑποστέγων. Ἀνάπαυσις εἶτα ἐν τῷ ἀναγνωστηρίῳ μὲ ἀνοικτὰ παράθυρα 2 ὥρας. Πάλιν περιπάτος δύο ὥρας ἐντὸς τοῦ δάσεως, εἶτα δεῖπνον καὶ συναναστροφή μέχρι τῆς 10ης, καὶ μετὰ τοῦτο ὕπνος εἰς δωμάτια εὐρύτατα μὲ παράθυρα ἀνοικτὰ, ἀρεκτὰ μεγάλα.

Ἰπὸ τοιαύτην δίαιταν συνειθίζει τοὺς ἀσθενεῖς του μικρὸν κατὰ μικρὸν ὁ δόκτωρ Βόλφ, καὶ μετὰ πάροδον μηνὸς ὁ ἀσθενης ὅστις ἐνῶ πρότερον ἀπῆται θερμοκρασίαν 20 βαθμῶν, ἤδη κοιμάται μὲ ἀνοικτὸν παράθυρον, ἐνῶ ἔξω τὸ θερμόμετρον δεκνύει βαθμοὺς κάτω τοῦ μηδενικοῦ.

Πρὸς τοιαύτην δίαιταν λοιπὸν δὲν εἶναι δυνατόν καὶ οἱ ἐν ταῖς πόλεσι κατ' ὀλίγον νὰ συνειθίζωσιν, ἀντὶ νὰ κλείωνται ἐρημητικῶς ἐν ταῖς οἰκίαις των, περιβαλλόμενοι μάλιστα ὑφάσματα διπλὰ καὶ τριπλὰ, νὰ στερῶνται δὲ καὶ αὐτοὶ καὶ νὰ στερῶσι καὶ τὰ τέκνα των τὸν σωτήριον καθαρὸν ἀέρα, προκαλοῦντες οὕτω τὴν ἀναίμιαν καὶ τὰ ἐκ ταύτης ἀπαισία ἀποτελέσματα;

Δ. Μπαλλῆς.

Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΩΝ ΟΦΕΩΝ

Μόνος περιεφέρετο ὁ Γουλιέλμος ἀνα τὰς ἐν Ἰάβα καφευτείας τοῦ πατρὸς του, ἐνῶ ὑπέφωσκεν ἡ ἡὸς λαμπρὰς θερμῆς πρῶταις ἐσπευσμένως ἐτελείετο τὸ ἐκ τείου, ἄρτου, βουτύρου καὶ βανανῶν πρόγευμά του, ὅπως ἐναπολειφθῆ αὐτῷ ὅσω τὸ δυνατόν περισσότερος χρόνος διὰ τὸν προῖόν του περιπάτον.

Πρῶτῖμα χιλιᾶκις νὰ ζῆ ἐν τῇ ἀγρίᾳ ἐκεῖνη νήσῳ τῆς Μαλαισίας ἢ ἐν Λονδίῳ. Καὶ εἶχε θῆκαιον! Καίτοι τρία ὄλα ἔτη διέρρευσαν ἀφ' οὗτο μετὰ τοῦ πατρὸς του εἶχεν ἐγκατασταθῆ ἐν Ἰάβα, ἐν τούτοις τὰ πάντα ἐπὶ τῆς μεγάλῃς τοῦ τροπικοῦ νήσου ἦσαν ἕτσον νέα καὶ ἕτσον ἐξ ὀλοκλήρου διάφορα ἐκείνων ἄτινα εἶχεν ἰδῆ ἐν Ἀγγλίᾳ, ὥστε ἐφαίνετο ἀδύνατον, ὅτι ἤθελε ποτε καταληθθῆ ἐκεῖ ὑπὸ ἀνίας.

Ἡ ἐπιμήκης, χθαμαλὴ, μονόροφος οἰκία ἐν ἡ κατώφει, μετὰ τοῦ προβάλλοντος λευκοῦ στεγασματος καὶ τῆς σκιρᾶς στοᾶς, ἡμοία πρὸς εἰκόνα ἢν κόλλάκις ἀπήγγησεν εἰς περιηγητῶν βιβλία ἄτινα συνειθίζει νὰ ἀναγινώσκη μετὰ τσοσάτης περιεργίας κατὰ τὰς μακρὰς τοῦ χειμῶνος ἐσπέρας ἐν τῇ πατρίδι του τὰ πολυχρῶμα ἄνθη ἄτινα ἐπλήρουν τὸν κῆπον καὶ οἱ εὐθυσθενεῖς τῶν περίξ δασῶν φοίνικες οἱ ποταμοὶ μετὰ τῶν ἐν αὐτοῖς ἀλθῶν καὶ ζῶντων κροκοδειλων, καὶ αἱ λόχμαι μετὰ τῶν μελανῶν πανθήρων καὶ τῶν σλαγιζόντων πρασίνων δρεῶν οἱ ὕψηλοί, λιπόσαρκοι καὶ ἀγρωπεῖ Μαλαισιανοὶ μετὰ γυμνὰ μελάγχροα μέλη των, τὰ λευκὰ περιδελήματα καὶ τὰ περίεργα καμπύλα ἐγ-

χειρίδια— πάντα ταύτα ἦσαν πηγή ἀνεξάντητος τέρψεως εἰς τὸν ἥρωά μας, ἢ κατὰ τὴν ἰδίαν του ἔκφρασιν, «καλλίτερα ἀπὸ τοῦ νὰ εὐρίσκητο εἰς τὸ ἱπποδρόμιον καθ' ἑλπίην τὴν ἡμέραν».

Ἀφικόμενος εἰς τὸ ἄκρον τῆς φυτείας, ὁ Γουλιέλμος εὐρῆθη ἀκριβῶς εἰς τὴν εἰσοδὸν μιᾶς στενῶν ἐκείνων καὶ ἐλικοειδῶν ἀτραπῶν, ἐφ' ὧν μετὰ δυσκολίας ἠδύνατο νὰ βαδίζωσι δύο ἄνδρες κατὰ μέτωπον, καὶ ἃς οἱ ἐγγύρωιοι τῇ βοήθειᾳ πελέκων καὶ ἄλλων δραπενοειδῶν ἐργαλείων διήνοιξαν, διὰ μέσου τῆς δυσπροσπίτου μάχης τῆς ἐριδῶδους λόχμης, ἥτις ὡς τοῦτος ἠνωροῦτο ἐφ' ἑκτερας τῶν πλευρῶν τοῦ ἐκκαθαρισθέντος ἐδάφους.

Ἐνταῦθα ἔστη, οὐχὶ ὅπως ἀνακαυθῆ, διότι ἠδύνατο ἐπὶ μίαν ἐτι ὦραν νὰ βαδίζῃ χωρὶς ποσῶς νὰ καταπονηθῆ, ἀλλ' ὅπως σκεφθῆ ἂν ἔδει νὰ προχωρήσῃ πρὸς τὴν ἀτραπὸν. Κατὰ τὴν πρώην ἐκείνην ὦραν, τὰ ὡς κύπελλα εὐρέα φύλλα τῶν ὑψηλῶν φυτῶν τοῦ τροπικοῦ ἦσαν μέγχι στεφάνης πλήρη δρόσου καὶ θὰ τὸν ἐρράντιζον διαρκῶς, καθ' ἕκαστον βῆμα ἕκτος δὲ τούτου ἐρριψκινδύνει νὰ δηγθῆ θανατηφόρως ὑπὸ πινος τῶν δηλητηριωδῶν δροσῶν, ἐξ ὧν αἱ πυκναὶ αὐταὶ λόχμαι ἔγεμον.

Ἐδίσταζεν ἔτι, ὁπότε αἰφνιδίως παρετήρησε γέροντα φέροντα ἐνδύματα Ἰνδοῦ καὶ ζυγὸν ἐξ ἰνδικῶν καλαμάου ἐπὶ τοῦ δεξιῦ ὤμου, εἰς τὰ ἄκρα τοῦ ὁποίου ἐξήρητο δύο μικροὶ καλαθίσκοι, βαινόντα ἡσύχως ἐπὶ τῆς διὰ τῆς λόχμης ἀτραπῶν πρὸς συνάντησίν του.

Ἐκ πρώτης ὄψεως οὐδὲν ἀξιοσημείωτον διέκρινε τις εἰς τὸν ἐμφανισθέντα προσώπῳ, ἕκτος ὅτι ἐκ τῆς ἐνδυμασίας καὶ τοῦ προσώπου ἐφαίνετο ὅτι ἦτο Ἰνδὸς μᾶλλον ἢ Μαλαισιανός. Ἀλλ' ἐφόσον ἐπλησίαζεν, ὁ Γουλιέλμος παρετήρησε τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ βλέμματος καὶ τοῦ βήματός του, ἥτις ἀντιτίθετο μεγάλως πρὸς τὴν ρουπαρὴν καὶ ρακώδη περιβολὴν του. Ἐρχόμενος ἐκ τοῦ βόθρου τῆς ἐπικινδύνου ἐκείνης λόχμης ἔσπευδε πρὸς μὲ βῆμα σταθερὸν καὶ βλέμμα ὑπερήφανον (ὡς ἐάν τὸ δάσος ὀλόκληρον ἀνῆκεν αὐτῷ, ὡς ὁ Γουλιέλμος κατόπιν ἔλεγε), κατὰ τὸ φαινόμενον ἀτάραχος καὶ πεπεισμένος ὅτι οὔτε ὄφεις οὔτε πάνθηρ θὰ ἐτόλμη ποτὲ νὰ τὸν βλάψῃ.

Αἰφνιδίως ὁ ξένος ἐφάνη ἐπισχῶν τὸ βῆμα, ἀνεπήδησεν, ἐταλαντεύθη πρὸς στιγμὴν, καὶ εἶτα κατέπεσεν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους.

Ἐδῆχθη ὑπὸ δροσῶν, διελογίσθη ὁ ἥρωάς μας ἐνῶ ἔσπευδε πρὸς τὸν ἄνθρωπον ταχέως ὁμοῦ παρετήρησεν ὅτι εἶχε λάθος, καθόσον ὁ χεῖμαρρος τοῦ αἵματος, ὅπερ ἐξέρρεεν ἐκ τοῦ γυμνοῦ ποδὸς τοῦ Ἰνδοῦ, οὐδέποτε θὰ προήρχετο ἐκ τοῦ μικροῦ δῆγματος τῶν ἐμπροσθίων δδόντων δροσῶν.

— Λούκα-κὰχ ἀγκοῦ; (εἶσαι πληγωμένος;) ἠρώτησεν ὁ Γουλιέλμος ἐν τῇ διαλέκτῳ τῶν Μαλαισιανῶν, ἣν ὠμίλει ἤδη εὐχερῶς ὡς καὶ τὴν Ἀγγλικὴν.

— Δούρη (ἀκανθα), ἀπήντησεν ὁ ξένος ἐν τῇ αὐτῇ γλώσσῃ. Ὁ Γουλιέλμος κῆφας εἶδεν, ὅτι ὑπερμεγέθης ἀκανθα εἶχεν εἰσελθῆ διαμπερῆς εἰς τὸ σαρκῶδες μέρος τοῦ ποδὸς καὶ ἐνστάτη ὀλόκληρον ἐντός.

— Δύναμαι νὰ τὴν ἐξαγάγω διὰ τοῦ ἐγγχειριδίου μου, εἶπεν, ἀλλὰ θέλεις ὑποπέρῃ ἀρκετὰ. Δύνασαι νὰ ἀνεξίης εἰς τὸν πόνον;

Ὁ προσώπῳ ἀπήντησε διὰ περιφρονητικῷ μειδιήματος, καὶ πράγματι, καίτοι ἡ ἐκκοπή τοῦ δέρματος καὶ ἡ ἐξαγωγή τῆς ἀκάνθης θὰ τῷ προξένησαν ὀρμηγεῖς πόνοους, μεθ' ὧν τὸν μετὰ προσοχῆς χειρισμὸν τοῦ ἐγγχειριδίου ὑπὸ τοῦ Γουλιέλμου, ὁ πάσχων οὐδένα ἐξέβαλε φθόγγον, οὐδέ ἕνα τοῦ μελέγχρου ἀγριωποῦ αὐτοῦ προσώπου μὴν συνέσπασεν.

— Τί ἐσκληραγωγημένος γέρον εἶνε, ἐσκέπτετο ὁ νεανίας, μετὰ θαυμασμοῦ προσβλέπων τὸν ἀσθενῆ του· ἂν ἤμην εἰς τὴν θέσιν του θὰ ὠλόλυζον ὡς νήπιον.

Καὶ τότε βλέπων, ὅτι ἐκ τοῦ πληγωμένου ποδὸς ἐξηκολούθει νὰ ἐκρῆ ἀφθῶνα; τὸ αἶμα, ἐξέβαλε τὸ ἴδιον ρινόμακτρον καὶ ἤρξατο νὰ προσδένῃ τὴν πληγὴν, ἐνῶ ὁ Ἰνδὸς τὸν παρετήρει μετὰ θαυμασμοῦ.

— Ποῖος εἶσαι σύ, ἠρώτησεν, ὁ ὁποῖος φροντίζεις οὕτω διὰ πλάνητα ἐπάτην; Τῆ ἀληθείᾳ εἶσαι ὁ πρῶτος Φερριγι (Λευκός), ὅστις προσεφέρθη πρὸς με μετὰ φιλοφροσύνης ἀφ' ὅτου ἤλθον ἐνταῦθα. Πῶς σὲ ὀνομάζουσι οἱ ἄνθρωποι;

Ὁ ἥρωάς μας εἶπεν αὐτῷ τὸ ὄνομά του καὶ τὸ τοῦ πατρός του, καὶ ἤδη τοῦ ἐπιδέσμου συμπληρωθέντος ἐξέτεινε τὴν χεῖρα ὅπως ὑποδοθήσῃ τὸν ἄνθρωπον νὰ γερῇ. Ἀλλ' οὗτος μετὰ ταχύτητος ἀπεσύρθη.

— Πρόσεχε, ἀνεφώνησε, διότι δὲν σὲ γνωρίζει ἀκόμη· ἀλλὰ

θὰ σὲ γνωρίζῃ εἰς τὸ μέλλον. Σαμπ-κα-ρανι (Βασίλισσα τῶν ὄψεων), ἐξέλθε καὶ χαιρέτισον τὸν φίλον τοῦ κυρίου σου.

Καὶ ἀμέσως πρὸς ἐκπληξίν καὶ τρέμον τοῦ παιδὸς ἐξελιτσόμενος ἐξῆλθε κάτωθεν τοῦ λευκοῦ ρακέντος χιτῶνος πρὸς τοῦ μάλως καὶ λευκὸς ὄφει, ἐξ ἑπιπέτου ποδῶν τὸ μήκος, ἐν ἀνεγνώρισεν ὁ Γουλιέλμος ἀμέσως ὡς τὸν Χούντ-Νάγα ἢ Cobra di capello, τὸν δηλητηριωδέστερον ἐρῖν ἐν ἀπασῇ τῇ Ἰνδία.

— Βασίλισσα τῶν ὄψεων, εἶπεν ὁ Ἰνδός, βλέπεις τὸν νέον τοῦτον; Εἶναι φίλος μου, καὶ οἱ ἐμοὶ φίλοι, εἶναι καὶ ἰδικοί σου.

Ἡ Cobra, ἥτις ἐφαίνετο ὅτι καλῶς τὸν ἠνόησεν, ἀπήντησε διὰ σαγαλοῦ συριγμοῦ καὶ προσέτριψε τὴν μεγάλην καὶ πλατεῖαν κεφαλὴν τῆς ἐπὶ τοῦ βραχίονος τοῦ περιτρόμου παιδὸς, ὅστις ὑπεβλήθη εἰς τὴν παράδοξον ταύτην φιλοφρόνησιν, ὅχι καὶ τὸσον εὐχάριστος, καθόσον ἂν καὶ ἦτα γενναῖος, κατείχετο ὑπὸ φόβου μεγάλου πρὸς τοὺς ὄφεις.

— Δὲν θὰ σὲ λησμονήσω, εἶπεν ὁ Ἰνδός, καὶ ἐάν ποτε λάβης ἀνάγκην φίλου, ἐνθυμοῦ τὸν Δάλ Σίγγ, τὸν Δαμαστὴν τῶν ὄψεων.

Μετὰ τὰς λέξεις ταύτας, ἄς ἀπήγγειλε μεγαλοφρονῶς ὡς βασιλεὺς προσφέρων τὴν προστασίαν του πρὸς χωρικόν, ὁ προσώπῳ ἐξήρανισθη εἰς τὴν σκοτεινὴν λόχμην, καταλιπὼν τὸν Γουλιέλμον ἐν ἐκτάσει, ὡς ἐάν εἶχεν ἰδῆ φάντασμα.

— Γουλιέλμος, εἶπεν ὁ πατὴρ τοῦ ἥρωός μας, προῖαν τινὰ μετὰ τρεῖς περίπου μῆνας ἀπὸ τῆς μετὰ τοῦ Δαμαστοῦ τῶν ὄψεων συναντήσεώς του, ἐνῶ μετὰ τοῦ υἱοῦ του παρεκάθητο εἰς πρόγειμα ὑπὸ τὴν στοά, σὲ συμβουλεύω νὰ μὴ προχωρήσῃς πέραν τῶν ὄριων τῆς φυτείας, ὅτε μόνος ἀπέρχεσαι εἰς περίπατον, διότι ὁ γνωστὸς ἀρχιληγίτης Δατὸχ Νουγκάλ, μὴ ἀρκούμενος εἰς τὰς κλοπὰς, ἐπεδίδθη εἰς τὸ νὰ αἰχμαλωτίσῃ λευκοὺς καὶ ἐλευθερώσῃ αὐτοὺς κατόπι ἐπὶ λύτρωσι· ἐμαθὼν μάλιστα ἐπὶ ὄφθῃ εἰς αὐτὴν ταύτην τὴν παρακειμένην λόχμην μέλις πρὸ μιᾶς ἢ δύο ἡμερῶν.

Οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ Γουλιέλμου ἐξήστραψαν. Εἶχεν ἰδῆ μέχρι τοῦδε σχεδὸν πᾶν θαυμάσιον τοῦ τροπικοῦ—ἀγρία θηρία, καρχαρίας, καταγιγῆδας μεγάλας, πλημμύρας, πυρκαϊὰς τῶν λοχμῶν καὶ ὄφεις φοβεροὺς—καὶ νῦν τὸ μόνον ὅπερ δὲν εἶχεν ἰδῆ (δηλαδὴ σπεῖραν ἀληθῶν καὶ ζῶντων ληστῶν) ἐφαίνετο ὅτι ἐκούσιως προσήρχετο εἰς αὐτὴν ταύτην τὴν θύραν του. Ὅποια τύχη!

Ἀλλ' αἱ ἀκολουθήσασαι λέξεις τοῦ πατρός του τὸν ἔκαινον νὰ κλίνη τὴν κεφαλὴν τεθλιμμένους.

— Γνωρίζω ὅτι δὲν φοβεῖσαι οὐδένα ἐκ τῶν συνήθων κινδύνων, παιδί μου, καὶ πολὺ χαίρω διὰ τοῦτο· ἀλλ' ὁπότεν πρόκηται νὰ ὑπεβλήθῃς εἰς βασάνους ἢ εἰς τὴν ἀκοκοπήν τῶν ὤτων καὶ τῆς ρινός σου (ὡς ἐπανειλημμένως οἱ λησταὶ οὗτοι ἐπραξάν, ὅπως στραγγίσωσι χεῖματα ὅσον τὸ θανατὸν πλείοτερον ἐκ τῶν δεσμωτῶν τῶν), τότε δὲν εἶναι συντόν νὰ διατρέχῃς κινδύνους περιττοὺς.

Ὁ Γουλιέλμος ἐπέισθη, καὶ κατὰ τὰς τρεῖς ἀκολουθοῦσας ἡμέρας προφύλασσετο καλῶς ἐντός τοῦ ἐκκαθαρισμένου ἐδάφους, εἰς ἀπόστασιν ἀσφαλῆ ἀπὸ τῶν ὄριων τῆς περὶ τὴν φυτεῖαν λόχμης. Καὶ καλῶς ἐπραττε, διότι ἐν ἀγνοίᾳ του τὰ κινήματά του ἔλα ἐκ τοῦ πλησίον κατασκευοῦντο ὑπὸ ὑψηλοῦ, ἀπαισίας ὄψεως, Μαλαισιανοῦ, κεκρυμμένου ἐν τῇ λόχμῃ. Ἦτο ληστὴς ἐκ τῆς συμμορίας τοῦ Δατὸχ Νουγκάλ.

Διὰ τὴν τετάρτην ἡμέραν, ὁ ἥρωάς μας ἐνῶ περιεφέρετο ἀνὰ τὰς φυτείας χωρὶς νὰ παρατηρῆ καλῶς; ποῦ διευθύνετο, αἰφνιδίως εὐρέθη ἀκριβῶς εἰς τὴν εἰσοδὸν τῆς ἀτραπῶν ἐκείνης, ἐφ' ἣς εἶχε συναντήσῃ πρὸ τριῶν περίπου μηνῶν τὸν μυστηριώδη Δαμαστὴν τῶν ὄψεων.

— Δὲν θὰ ἦτο παράδοξον τώρα, ἐσκέρθη, νὰ συνήντων πάλιν τὸν γέροντα ἀκριβῶς ἐνταῦθα.

Τὴν στιγμὴν ταύτην βεβαιωμένη ἀλλ' ὄξετα φωνή, ὡσεὶ προήρχετο ἐκ τινος ἐν θανάσιμῳ ἀλγῆδόνῃ ἢ τρόμῳ εὐρισκομένου, ἐξῆλθεν ἐκ τῆς παρακειμένης λόχμης.

— Τάλοχ! Τάλοχ! (Βοήθεια, βοήθεια!).

— Θὰ εἶναι πάλιν ὁ Δάλ Σίγγ, μετ' ἄλλην ἀκανθὰν εἰς τὸν πόδα, ἀνέκραζεν ὁ Γουλιέλμος καὶ ἔσπευσε δρομικῶς πρὸς τὴν διεύθυνσιν τῆς φωνῆς, ὁπότε παρετήρησε τινα ἐν ἐγγύρωι ἐνδυμασίᾳ κατακείμενον ἐπὶ τοῦ ἐδάφους καὶ συστρεφόμενον ὡς ἐν μεγάλῃ ἀγωνίᾳ.

Ἀλλ' αἰφνιδίως καὶ πρὸς φρίκην του ἐξήχηθη τῆς κλάνης. Εὐθὺς ὡς ἐπλησίασεν, ὁ ἄνθρωπος ἀνεπήδησεν ὡς τίγρις καὶ τὸν συνέσφιγγε διὰ τῶν βραχιόνων του, ὡς ἐν σιδηροῖς, δεσμοῖς ἀναφωῶν.

— Συνελήθη τέλος! Προβῆτε σύντροφοι καὶ δισμεύσατε τὸν αἰχμαλωτὸν τοῦ Δατὸχ Νουγκάλ!

Ἐπὶ τῷ ἀκούσματι τοῦ τρομεροῦ τούτου ὀνόματος ὁ ταλαίπωρος Γουλιέλμος διεῖδε ἀμέσως, ἀλλ' ἀργὰ πλέον, τὴν κατ' αἰτού σκευωρηθεῖσαν πλεκτάνην, καὶ ἠνόησεν ὅτι ὁ αἰχμαλωτιστὴς αὐτὸν ἦτο αὐτὸς ὁ διάσημος ἀρχιληγίτης. Πρὶν ἢ ὅμως οἱ ἐκ τῆς λόχμης ἐξελθόντες εἰς τὴν πρόσκλησιν τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν τρεῖς κακούργοι δυνήθησαν νὰ ἀφικθῶσιν ἐπὶ τόπου, φωνῇ ἐπιτακτικῇ ἐκ τῶν ὀπισθεν ἠκούσθη. Σ-ῆτε!

Πάντες ἐξίσπασθησαν καὶ ἐστράφησαν· ἐκεῖ μετ' ὄμμα ἄγριον ἴστατο ὁ Δάλ Σίγγ, ὁ Δαμαστὴς τῶν ὄψεων!

Οἱ λησταὶ προφανῶς τὸν ἀνεγνώρισαν, καὶ πρὸς στιγμὴν οἱ τέσσαρες ἰσχυροὶ καὶ καλῶς ὠπλισμένοι κακούργοι ἔστησαν τρέμοντες πρὸ ἀδυνατοῦ προσώπου, περιφροῖ ἐπὶ τῇ σκέψει ὅτι προσέβαλον ἕνα, ὁ ὁποῖος ἠδύνατο νὰ διευθύνῃ κατ' αὐτῶν πληθὺν δηλητηριωδῶν ὄψεων ὅποτε ἠρέσκετο. Τέλος ὁμοῦ ὁ Δατὸχ Νουγκάλ, παρατηρήσας ὅτι οἱ δύο καλαθίσκοι, ἐν οἷς ὁ Ἰνδὸς συνήθως ἔφερε τοὺς ὄφεις του, οὐδαμοῦ ἐφαίνοντο, καὶ ὅτι ὁ Δαμαστὴς εἶχεν οὕτως ἀποστερηθῆ τοῦ μόνου ὄπλου του, ἀνέλαβε θάρρος καὶ ἀνεφώνησε προπετῶς·

— Βασιλεὺς εἶσαι σύ, ὅστις μᾶς διατάσσεις οὕτω; Φύγε, ἄφρον, καὶ μὴ ἀποτολμάς νὰ ἐνοχλήσῃς τοὺς κυρίους τῆς λόχμης· ἐσο εὐχαριστημένος, ὅτι εἶσαι γέρον πολὺ καὶ δὲν ἀξίζεις νὰ σὲ αἰχμαλωτίσω. Φύγε, λέγω, καὶ μὴ μᾶς ταράττης!

— Ὁ νέος οὗτος εἶνε φίλος μου, καὶ οὐδεὶς θὰ τὸν βλάψῃ, εἶπεν ὁ γέρον ὡς πάντοτε ψυχρῶς, ἀλλὰ μετ' ἀπαισίου λάμψεως εἰς τὰ διαπρακτικὰ μέλανα ὄμματα του. Ἀφετέ τον νὰ ἀπέλθῃ ταύτην τὴν στιγμὴν, ὡς σὰς διατάσω, ἄλλως...

— Ἄλλως, ἐπανέλαβεν ὁ ληστὴς περιφρονητικῶς, τί λοιπόν;

— Ἡ τύχη, ἦς εἰσθε πρὸ τοσοῦτου χρόνου ἄξι: θὰ ἐπέλθῃ ἐφ' ὑμῶν μετὰ μίαν στιγμὴν!

— Καὶ νομίζεις, ἐφώνησεν ὁ ληστὴς γελῶν σαρκαστικῶς, ὅτι ἡ φλυαρία μωροῦ ἐσχατογῆρου δύναται νὰ με ἐκφοβίσῃ; Ὁ νέος οὗτος εἶναι δεσμώτης μου, καὶ ἐάν τὸν ἐλευθερώσω ἄνευ πλουσιῶν λύτρων, ἔστω ἡ στιγμὴ αὕτη ἢ τελευταία μου!

— Λάβε λοιπὸν τὴν ποινὴν σου, εἶπε μεθ' ὄψεως αὐστηροῦ, ὁ Δάλ Σίγγ.

Ἐξέβαλε παράδοξον, ὄξεϊαν φωνὴν, καὶ ἀμέσως ἡ φρικώδης Cobra di-capello, ἡ Βασίλισσα τῶν ὄψεων, προέκυψεν ὡς ἀλλοτε ἐκ τῶν ἀναδιπλώσεων τοῦ λευκοῦ αὐτοῦ μανδύου καὶ ὡς ἀστραπὴ ἐξακοντισθεῖσα ἐπὶ τοῦ κομπορημονοῦντος κακούργου ἐβύβισε τοὺς δηλητηριώδεις ἐμπροσθίους ὀδόντας τῆς εἰς τὸν λάρυγγά του. Ἐπὶ στιγμὴν ὁ καταδίκος ἔστη ὡς ἀπολιθωθεὶς ἀφωρος καὶ ἀκίνητος· εἶτα ἐξέτεινε τοὺς βραχίονας σπασμωδικῶς καὶ κατέπεσε νεκρὸς ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, ἐνῶ οἱ τρεῖς σύντροφοί του ἐτρέποντο εἰς φυγὴν ὅπως διασωθῶσιν, ἢ δὲ ἠσυχος λόχμη ἀντήχῃ ἐκ τῶν ἀλαλαγμῶν, οὗς ἐκ τοῦ τρόμου τῶν ἐξέβαλλον.

— Εἶσαι ἐλευθερὸς νέε, εἶπεν ὁ Δάλ Σίγγ, στρεφόμενος πρὸς τὸν Γουλιέλμον. Ἐπίστρεψον πρὸς τὸν πατέρα σου ἐν εἰρήνῃ, καὶ ἐνθυμοῦ ὅτι ὁ εὐσεργετῶν λαμβάνει ποτὲ ὀπίσω τὴν εὐσεργεσίαν!

Γ. Δ. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ

Εἰς τὴν Μυκόνον

Νησί ἀγαπητὸ χαριτωμένο,
Ποῦ σοῦχω μιά λατρεία ἀληθινῇ,
Ποῦ κάθε τρίς καὶ ἄλγος περιμένω,
Νὰ βλέπω τὴ γλυκεῖά σου καὶ τερπνὴ
Θωριά! Ποῦ μόλις ἔμπαινω 'ς τὸν λιμένα,
Ποῦ μοιάζει 'σάν τὸ πέταλο, καὶ κλεῖ
Ἄφροπλάσματα κἀλλη ζηλαμένα
Σοῦ ρίχνω μετ' ἄγερτι τὸ φίλι!
Σοῦ ἔμνω τὰ θέλητρά σου ποῦ 'νε τόσα
Πολλά, ποῦ ἀδυνατῶ γιὰ νὰ στῶ πῶ...
Ἔδῶ σὲ θέλω κἀλαμὲ καὶ γλώσσα
Νὰ πῆτε γιὰ τὴν νῆσο π' ἀγαπῶ!

II.
'Ὁ Μύκονος ποῦ μ' ἔχεις μαγευμένο,
Ποῦ μού κλέψες τὴ δόξα μου καρδιά,
Ποῦ μ' ἔχεις 'ς τὴν ἀγάπην πλανημένο,
Μὲ ὑπνώττεις με μουσικάδα κ' εὐωδιά!
Ποῦ κάθε μιά ὀδομάδα σ' ἀντικρύζω
Ποῦ κάθε Κυριακὴ σὲ χαιρετῶ,
Ποῦ κάθε μέρα θέλω ν' ἀτενίζω
Τῆ γῆ σου καὶ σ' αὐτὴν νὰ περπατῶ!
Σοῦ γράφω ἄλγα λόγια ταιριασμένα,
Ποῦ ἀξίζουμε γιὰ σὲ πολλὰ νὰ πῶ!
'Ὁ κἀλλη τῆς Μυκόνου ἀγαπημένο,
'Ὁ Μύκονος γλυκεῖά μου, σ' ἀγαπῶ!

III.
Σὺν κατάσπρην κι' ἀγνὴ περιστερούλα,
Π' ἀπλώνει τὰ φτερά της τ' ἀπαλά,
Ἐπᾶνω 'ς τὸ γαλῶ ἀν κοπελοῦλα
Γλυκεῖά, καὶ ψάλλει τ' ἄσμα τῆς δεϊδά.
Σαπλώνεται καὶ σὺ καμαρωμένη,
Λευκὴ ἀπ' τὴν ἀγνόπῃ 'ς τὸ νερό,
Καὶ σ' ἔχει ὁ γαλιός ἀγκαλιασμένη
Καὶ ψάλλεις καὶ σὺ ἄσμα δροσερό!
Καὶ τ' ἄσμα σου δεῖλο ὅσάν κ' ἐκείνης
Προφέρουν τόσα χεῖλᾶν ροδινά,
Κι' ὁ φλειδόςος συνοδεύει, καὶ σὺ κλίνεις
Τὸ μέτωπο σ' τὰ πλάγγα σιγανά!
Φιλόξενο νησί χαριτωμένο,
Δὲν ξέρω τί καλά γιὰ νὰ σοῦ πῶ!
Μικρὸ! ἀλλὰ δροσάτο ἀφροπλάσμενο!
'Ὁ νῆδος τῆς Μυκόνου, σ' ἀγαπῶ!
Σῦρος Μάιος 1892.
Γ. Α. ΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΕΡΩΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑΡΙΟΥ ΜΟΥ
'Ὁ ἔρωσ ἀληθῶς εἶνε παιδίον ὅσῳ παρέργεται ὁ χρόνος,
τόσῳ ἀνδρούται, ἰσχυροποιεῖται, ἀναπτύσσεται.
'Ὁ ἔρωσ μόνον εἰς τὰς ἀγαθὰς καρδίας ριζοῦται καὶ θάλλει.
Τὸ ἔδαφος ἐξ οὗ θ' ἀναβλαστήσῃ ἀναποδράστως ἔσται καλλιεργημένον ὑπὸ τῆς ἀρετῆς. Διότι πρώτη τοῦ ἔρωτος βᾶσις καὶ ἐδραία εἶνε ἡ εὐψυχία καὶ ἡ ἀγνοῖα τοῦ χαρακτῆρος.
'Ὁ ἔρωσ εἶνε ὁ πνευμῶν τῆς ψυχῆς.
'Ὅταν παλαῖη ἡ αἰδῶ μετ' τὸν ἔρωτα, ἀλλοιμονόν της! Ὁ ἔρωσ θὰ ἐκμηδενίσῃ τὸ ἐρυθρῆμά της...
'Ἡ γυνὴ εἶνε ἄνθος ἄρη δι' οὐ ἀναπνεῖ εἶνε ὁ ἔρωσ ἄνευ αὐτοῦ μαραινεταί, ἀσφυκτιᾷ.
Θελετε νὰ εὐτυχήσητε; Ἀγαπήσατε. Νὰ δυστυχήσητε; ἐπίσης.
'Ὁ ἔρωσ εἶνε τὸ βιβλίον τῆς αἰωνιότητος. Ἐκάστη σελίς του καὶ ἐν ποίημα καὶ ἐν μαρτύριον.
'Ὁ ἔρωσ εἶνε ἡ σημαία τῆς γυναικός. Ἐνόσω κυματίζει αὕτη, ἡ γυνὴ θὰ ἐμψυχώνει, θὰ ἐνθουσιᾷ τὸν ἄνδρα.
'Ὁ ἔρωσ γεννᾶται ἐκ τοῦ μηδενός· ὑπὲρ τοῦ Παντός θνήσκει.

Ο έρωσ είναι εύρος ως ώκεανός, δν συνταράσσει ο άνεμος της δυστυχίας, γλυκός ως ο ουρανός, δν σκέπουν τὰ νέφη των προλήψεων, άθάνατος ως ο Ηλιος, όστις έχει και τας σκιερὰς κηλίδας του!

Ο έρωσ είναι η Ίρις εις τον ουρανόν της λύπης.

Διά του έρωτος οδηγούμεθα εις τον Ουρανόν. Η άθανασία του ανθρώπου είναι ο έρωσ.

Ο γέλωσ και το δάκρυ εν τη εύτυχία του έρωτος ουδεμίαν έχουν διαφοράν.

Ο έρωσ, ως η έλπις, λάμπει άνέσπερος και πέραν του τάφου!

Δίκ.

ΗΧΩ

ΗΛΕΚΤΡΙΚΟΣ ΣΙΑΗΡΟΔΡΟΜΟΣ

Πρώσος μηχανικός εκ των ειδικών περι τα σιδηροδρομικά, ο Βόρκ, κατά τινα διάλεξις αυτού εν Βερολίνω, ήτις ένεποίησε πολλήν αίσθησιν, άποφαιναται, ότι δεν είναι μακράν η ήμέρα, καθ' ην ο ήλεκτρισμός θα άντικαταστήσ η τον άτμόν εις τους σιδηροδρόμους, πιθανώς δε και πριν λήξ η ο ΙΘ' αιών θα γείνη η μεταρρύθμισις αυτη. Η ύπεροχή δε του ήλεκτρισμού ως προς πάντα είναι άναμφισβήτητος διότι και η δαπάνη της κατασκευής θα είναι μικροτέρα, καταργουμένων των όγκωδεστατών μηχανών, και η ταχύτης θα αύξηση από 90 χιλιομέτρων καθ' ώραν εις 120, άνευ κινδύνου, ώστε πυκνοτέρα θα καταρτισθ η συγκοινωνία. Άλλά και πριν η τελεσθ η πλήρης ή εγκατάστασις του ήλεκτρισμού ως κινητηρίου δυνάμεως, ο πρώσος μηχανικός προτείνει να γίνεται η εις τους σιδηροδρομικούς σταθμούς λειτουργία, ήτοι μετακινήσεις άμαξών, καταρτισμοί άμαξοστοιχιών κτλ. δι' ήλεκτρισμού, χρησιμεύοντος συνάμα και προς φωτισμόν, και εκτελούντος καλλίτερον και οικονομικότερον το διπλούν έργον δυνάμειωσ του φωτός.

ΤΟ ΜΕΓΙΣΤΟΝ ΤΗΛΕΣΚΟΠΙΟΝ ΤΗΣ ΓΗΣ

Εν τώ γνωστώ όπτικώ έργαστηρίω του Άλβαν Κλάρκ, εν Άμερικη, κατασκευάζεται τηλεσκόπιον ούτινος ο φακός είναι τεσσαράκοντα δακτύλων, καταβάλλεται δε μέγιστη προσπάθεια όπως η έτοιμον διά την του προσεχούς έτους διεθνή Έκθεσιν του Σικάγου. Το γιγαντιαίον τουτο τηλεσκόπιον είναι προσωρισμένον διά το Άστεροσκοπεϊόν Wilsons Keak της Καλιφορνίας. Μόνον ο φακός του τηλεσκοπίου τουτου θα στοιχίση 250,000 μάρκας προσέτι υπολογίζουσι διά τα επίλοιπα τεμάχια του τηλεσκοπίου ποσόν 250,000 μαρκών, διά δε τον θόλον, έφ' ου θα φέρεται, 120,000. Έκ των Ευρωπαϊκόν άστεροσκοπεϊών μόνον το της Πουλκόβας κατέχει τηλεσκόπιον, ούτινος ο φακός είναι 30 δακτύλων.

ΠΡΟΤΥΠΟΣ ΣΥΝΑΓΑΙΑ

Επί τή εύκαιρία της εν Σικάγω εκθέσεως, σκέπτονται οι εν τη πόλει ταύτη, καθ' α λέγει το Revue Scientifique, να καταστήσασιν γνωστήν την στιγμήν της έναρξεως της εκθέσεως εις διαφόρους πόλεις των Ηνωμένων Πολιτειών. Προς τουτο προτείνουσιν, όπως συνδεθώσιν αι πόλεις αύται διά των τηλεγραφικόν συρμάτων, εις τρόπον ώστε, όταν θα κηρύσσεται επισήμως υπό του προέδρου η έναρξις της, πιεζομένου κομβίου, ν' αρχίξη εις όλας τας ούτω συνδεδεμένας πόλεις κωδονοκρουσία ισχυρά. Ούτω λέγουσι θα γείνη «ή

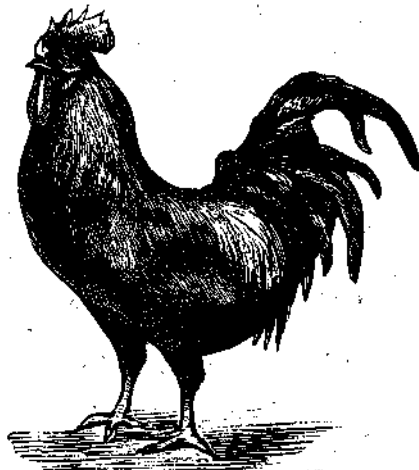
μεγαλειτέρα μηχανική ηλεκτρική συναυλία εξ όσων ποτέ επί της γης έγινόντο! ».

Η ΖΩΑ ΧΡΩΜΑΤΟΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ

Εν τη γαλλική ακαδημία των επιστημών ο κ. Μάρεϋ έκαμε ανάλυσιν ενδιαφέροντος έφευρήματος του κ. Δεμενθ. Ο κ. Δεμενθ έλαβε τη βοηθειά χρωματοφωτογραφίας άλλεπαλλήλους παραστάσεις εικόνων προσώπου, άπαγγέλλοντος φράσιν τινά, και έθηκε τας εικόνας εν όργάνω καλουμένω Ζootrope. Εν αυτώ βλέπει τις το φωτογραφηθέν πρόσωπον άνοίγον το στόμα, κινούν τα χείλη, και εν γένει άρθρόνον λέξεις. Κωφάλαός τις ήθισθεί ν' αναγνώσκη η μάλλον να μαντεύη τας λέξεις επί των χειλέων, εις δν υπεβλήθησαν αι εικόνες αύται, ήδυνήθη να μεταφέρει γραπτώς μέρος της άπαγγελθείσης φράσεως. Δεν είναι αδύνατον λοιπόν όπως η ιδέα αυτη άποβη άφειτηρία νέας μεθόδου προς διδασκαλίαν των κωφάλαων. Οπως ποτ' αν η, παρέχεται η εύκαιρία να υποδείχθη εις τον Άμερικανόν, τον διάσημοζόμενον ότι εύρε την έρμηνείαν της γλώσσης των πιθήκων, η χρήςις της μεθόδου ταύτης, ήτις θα συμπληρώση τὰ έπιτευχθέντα αποτελέσματα τη βοηθειά του φωτογράφου.

ΠΑΝΘΥΣΜΟΣ ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΕΩΣ

Κατά την τελευταίαν στατιστικήν, αι δώδεκα πολυανθρωπότεροι της ύψηλιου πόλεως είναι αι εξής, κατά σειράν: Λονδίον κάτοικοι 5,529,000, Νέα Υόρκη 2,616,000, Παρίσι 2,345,000, Καντών, Πεκίνο 1,600,000, Βερολίνο 1,497,000, Βιέννη 1,252,000, Τόκιον 1,122,000, Φιλανδέλφεια, Σιάγγ-Γάν, Συγγκάν και Τσέν-Τσάου, υπέρ το εν Φ. Π.

Ο ΑΛΕΚΤΩΡ

Ένοσασκωμένη η αλαζονεία βαδίζει προτείνων το στήθος και άναστρέφων την κεφαλήν, δι' ης άτεινίζει τον ήλιον αυθαδώς, ενφ' κύπτει αυτην διερχόμενος τας θριαμβευτικάς άψίδας, εκ μερίμνης δθθεν μη κατά την διοδον τους θόλους αυτών παραβλάψη. Η λαγνεία συνδεδεμένη μετά της κομπορημοσύνης και άναιδείας, διότι ο άλέκτωρ θεωρεί την βίαν ως το πρώτον συστατικόν του έρωτος, διαδάλλεζων άφ' έτέρου έκαστον των έπαισχύτων θριάμβων του. Η όκηνηρία και η λαίμαργία προσωποποιημένα. Ο φθόνος και η ζηλοτυπία άμφοτερα διψώντα το αίμα άπάντων των όμογενών του άπασαι αι λαμπράι ιδιότητες, ως η συνήθεια τώ εδωρσηεν, ο ίπποτισμός και η γενναϊότης εισί δώρα και παρ' αξίαν και φαντασιώδη πών άλλο βεβαίως η ίπποτής ο τυπτων τας θηλείας, ένα έπιβάλη αύταις τας θαπείας του πών άλλο βεβαίως η γενναϊός ο φονεύων τους άνυπερασπιστους νεοσούς και ο καταδιώκων παιδία, φεύγων δε πρό του σαρκοφάγου όρνέου. Ο άλέκτωρ και της όρνιθος εισί δειλότερος

ένωπιον του κυδός και της αλάπεκος είναι δειλός ως ο άρτιστρατέυτος, ότε ούτος μένει έλευθερός εν τη πράξει και δεν φαίνεται γενναϊός ειμή ότε εκδιάζεται.

Ο πεπολιτισμένος άνθρωπος εξεμεταλλεύθη μέχρι βδελυγμίας πάντα τα άγρια έστικτα του πλάσματος τουτου τα όντα ταυτα άμφοτερα φαίνονται, προς άμοιβαίαν συνεννόησιν και ύπόληψιν ο άνθρωπος έγύμνασε το κτήνος εν τη τέχνη του μονομάχου και της φονικης μηχανης, το δε κτήνος ου μόνον εύχρέστως ύπηρετήσε την ανθρωπίνην κακίαν αλλά και εντροφζ εν τη ιδία όνειδιστική άτιμία. Ουδόλωσ λοιπόν παράδοξον, ότι τον άλέκτωρ εξελέξατο ο Ίησους, ένα ύπομνήση τώ Πέτρω την έπιποκίαν του.

Ρού;

ΧΡΟΝΙΚΑ

Άπαντα τα βασιλικά μέλη της Ελλάδος μετά της ακολουθίας αυτών άφικοντο αίσίως εις Κοπενάγην, όπου αι έορτα των χρυσών γάμων του βασιλικού ζεύγους της Δανίας ήρχοντο τελούμεναι ήδη εν πάση αυτών τη μεγαλοπρεπεία άπό της 12 τρέχοντος. Βεβαϊούται δ' ότι, ο βασιλεύς ήμών θα επανέλθη εις Άθήνας κατά το 1ον δεκαήμερον του Ιουίου, και ότι το περί έναρξεως της συνόδου σχετικόν διάταγμα θέλει άναγνώσει ο κ. πρωθυπουργός.

Η Κυβέρνησις άπεφάσισεν όριστικώς να μη παρατειν η, λόγω οικονομίας, επί πλέον την διαμονήν ενταυθα της γαλλικής άποστολής, άνατιθεμένης της εκτελέσεως των διαφόρων δημοσίων έργων εις τους Έλληνας μηχανικούς.

Ομοίως άπεφάσιση υπό της Κυβερνήσεως να ενωθώσιν όριστικώς οι σιδηρόδρομοι Πύργου και Άθηνών διά της προεκτάσεως της παραλιακής γραμμής εν Πάτρας, θεωρηθέντων των λόγων της τοιαύτης ενώσεως: ισχυροτέρων των υπό της αντίθετου γνώμης προβαλλομένων. Η εκ της ενώσεως ταύτης προκύπτουσα ωφέλεια είναι σημαντική ύφ' όλας τας εσφίσεις.

Τόν ποιητικόν τίτλον «Το πρώτον φίλημα» φέρει νέον διήγημα του ήμετέρου τακτικού συνεργάτου κ. Δημητρίου Ι. Καλογεροπούλου, όπερ δημοσιεύσασα το πρώτον εν επιφυλλίδι η έν Θήρα εκδομένη θύμνωμος φιλολογική εφημερίς, εκδίδει ήδη λίαν προσγώς και εν ιδίω τεύχει. Είναι έντεχνος πλοκή αίσθηματικου είδύλλου, γεγραμμένη μετά της διακριούσης τον συγγραφέα χάριτος και φιλοτεχνίας. Άπαρτισθίσεται εκ τριδν περίπου τυπογραφικόν φύλλων, συνδρομηταί δ' έγγραφέρονται και παρ' ήμίν, της τιμής όρισθείσης μόνον εις 50 λεπτά.

Εις έργον καταφώρου ωφέλειας προβαίνει ο κάλλιστος νέος κ. Ηλ. Οικονομόπουλος. Άρχεται μετ' όλιγον της εις 16 ταύχη, σχήματος μεγάλου έου, εκδόσεως της «Ελευθερίας Ελλάδος κατά νομούς», ήτοι λεπτομερούς και έμπεριστατωμένης περιγραφής του Έλλ. βασιλείου υπό ιστορικήν, γεωλογικήν, καλλιτεχνικήν, επιστημονικήν, γεωγραφικήν, έμποροβιομηχανικήν, πολιτικήν, κοινωνικήν κ.λ.π. έποψην, μετ' έγγραφικων χαρτών και σχεδιογραφημάτων. Διά την Ελλάδα, τόπον κατ' έξοχήν άγεωγράφητον, τοιούτον έργον τυγχάνει άληθώς τοίς πάσι πολύτιμον. Διά τους προπληρώνοντασ δόκλιτρον το έργον όρ. 12. Έκαστον δε τεύχος χωριστά θα τιμάται δραχμής. Το πρώτον τεύχος εκδοθήσεται τη 1η Ιουίου ε. έ.

Ο «Αρχαϊκός Φοιτ. Σύλλογος» άπεφάσισεν εν τη τελευταία αυτού συνέδρια όπως διοργάνωση κατά το θέρος τουτο εκδρομάς, άγώνας και έορτάς, αρχαϊκού χαρακτήρος, πρώτην ήδη φοράν συστηματικώς τελουμένας. Οι τοιούτοι άθλητικοί άγώνες δρόμου και πάλης, εκδρομαί εις ιστορικά τοπία μετ' έπιτοπία διδασκαλίας, λεμβοδρομίας, παραστάσεις αρχαίων δραμάτων κ.λ.π. θα προκαλέσωσιν άναμφισβότως θερμόν το υπέρ αυτών ενδιαφέρον της ήμετέρας κοινωνίας, ήτις θα αισθανθ η ούτω ποίαν τινα ζωηρότητα και σιγμάς εύφροσύνης κατά την μονότονον ταύτην εποχήν. Προς τουτο εξέλέγη, πλην της εκ διακεκριμένων λογίων άγωνοδίκου, έπιτροπεία άπετελουμένη εκ των κ. κ. Φρ. Πρίντλην Διευθυντού της «Φύσεως», Δ. Ι. Καλογεροπούλου Διδάκτορος της νομικής, Θ. Πεταλά καλλιτέχνου, παρέδρων του συλλόγου μελών και εκ των τακτικόν κ. κ. Σωκρ. Χατζημιγάλη, Θάνου Τσαβίλλα και Εύστ. Ραυτοπούλου, ήτις θα κανονιση βραδύτερον τὰ περι των έορτών, εκδίδουσα το πρώτηρον πρόγραμμα.

Η ήμετέρα κυβέρνησις προσεκλήθη επισήμως να πέμψη άντιπρόσωπον εις το λίαν προσγώς μέλλον να συνίληθ εν Μόσχά άνθρωπολογικόν, αρχαιολογικόν και ζωολογικόν συνέδριον υπό την προεδρείαν του μεγάλου δουκός Σεργίου, γενικού δικαίητου της Μόσχας. Εις το συνέδριον τουτο προσεκλήθησαν να πέμψωσιν ειδικούς αντιπροσώπους αι κυβερνήσεις πάντων των Ευρωπαϊκόν Κρατών.

Εκομισθίσαν εις Νέον Φάληρον νέα ήλεκτρικά μηχανήματα τελειότατα και καταλληλότατα, συστήματος νεοτάτου, δι' ών θα βελτιωθ η μεγάλως και θα επεκταθ η τείως άνεπαρκής ήλεκτρικός φωτισμός του Νέου Φαλήρου. Ηράτο δ' ήδη η τοποθέτησις εν τώ

ενταυθα μηχανοστασίω του ήλεκτρικού φωτός των νέων μηχανημάτων. Έν γένει δ' ο φωτισμός της πλατείας του Νέου Φαλήρου θα βελτιωθ η ούσιωδώς και φώς άπλετον θα καταυγάη εφεξής όλόκληρον την Φαληρικην ακτήν.

Άφικοντο προχθές ενταυθα έκαστον περίπου γερμανοί και αυστριακοί περιηγηταί, όστινες άφου επισκεφθώσι τας αρχαιοτήτας και τὰ μάλλον αξιοθέατα μέρη της πρωτεύσεως, θ' απέλθωσι και εις Ναύπλιον προς επισκεψιν των εν Μυκήναις αρχαιοτήτων. Φ.

ΣΥΜΠΤΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Ολοι οι ύπουργοι της κορδονικής κυβερνήσεως απέτυχον. Άπέτυχεν ο κ. Άλ. Ζαΐμης εις τὰ Καλάβρυτα. Άπέτυχεν ο κ. Κ. Κουμουνοδούρος εν Μεσσήνη. Άπέτυχεν ο κ. Άχ. Γεροκωστόπουλος εις τας Πάτρας. Άπέτυχεν ο κ. Λεων. Δεληγιώργης εις τας Άθήνας.

Άπέτυχον όλοι οι ύπογράψαντες το περιάλητον έκείνο κατηγορητήριον κατά του κ. Τρικούπη.

Άπέτυχον όλοι οι ύπογράψαντες την προς τον Βασιλέα έκείνην έπιστολήν.

Άπέτυχον τρεις ύπουργοι εκ της παρουσης υπό τον κ. Κωνσταντόπουλον Κυβερνήσεως, οι κκ. Γ. Φιλάρετος, Α. Μελετόπουλος και Σ. Δειμιζής.

Άπέτυχον οι έκτεθέντες ως ύποψήφιοι βουλευταί δημοσιογράφοι, ήτοι οι τρεις της Αττικής, κκ. Άγ. Γιαννόπουλος, Ιω. Καμπούρογλου και Κωνστ. Αγγελόπουλους, εις εν Καλάμιας, ο κ. Π. Σπινιάτης, εις εν Πύργω, ο κ. Α. Άθανασιάδης και εις εν Λαρίση ο κ. Πεταλάς.

Έκαστον έβδομήκοντα πέντε βουλευτάς αριθμεί ο κ. Χ. Τρικούπης εν τη νέα Βουλή.

Δέκα έννέα άπέμειναν φίλοι του κ. Δεληγιάννη-βουλευταί εν τη νέα Βουλή.

Φρικ.

ΩΦΕΛΙΜΟΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

ΠΡΟΧΕΙΡΟΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΠΑΓΟΥ

Λάβετε κυλινδρικών υάλινων η εκ προσελάνης άγγεϊον εν τώ όποιω θέτετε 100 γραμμάρια θειικού οξέος του έμπορίου, 50 γραμμάρια ύδατος, και 300 γραμμάρια θειικού νατρίου. Έντός του μίγματος τουτου θέσατε έτερον όμοιον πλην μικρότερον άγγεϊον, το όποιον πληρώσατε με καθαρόν ύδωρ. Καλύψατε το άγγεϊον τουτο και κινήσατε αυτό έλαφρώς μετά τινα λεπτά της ώρας το έν τώ μικρώ άγγεϊον ύδωρ θα παγώση. Διά του αυτού μίγματος έπιτυγχάνεται η πήξις και δευτέρας δόσεως ύδατος, ένιστε δε και τρίτης.

Η έργασία αυτη πρέπει να γίνηται εις όσον ένεστι δροσερόν μέρος, ύπόγειον κλπ. Φ. Π.

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ

165. Δένιγμα

Μόνος κ' έρημος στον κόσμον τας ήμέρας μου περνώ... Αν η κεφαλή τὰ στήθη προσεγγίση, δεν πονώ άλλ' αν και άψυχον, ισχυρόν θα μείνω—τί χαρά μου!— τους ανθρώπους ύποτάσσων εις κάθε κέλευσμά μου.

164. Λογόγραφος

Γιέ Α πείσιν έτών αν ου Ρις, μάτι Σ & Γ & ποί; Σ;

168. Ερωτήσεσις

- 1). Ποίον κυρίως είναι το ήμισυ του παντός;
2). Τι πράγμα φλέγεται δια να μάς δώση ζωήν;
3). Ποίος είναι ο τιμωτέρος και ασφαλότερος φύλαξ της περιουσίας μας;
4). Ποία είναι η ισχυροτέρα δύναμις;
Αραβικός Ίππος.

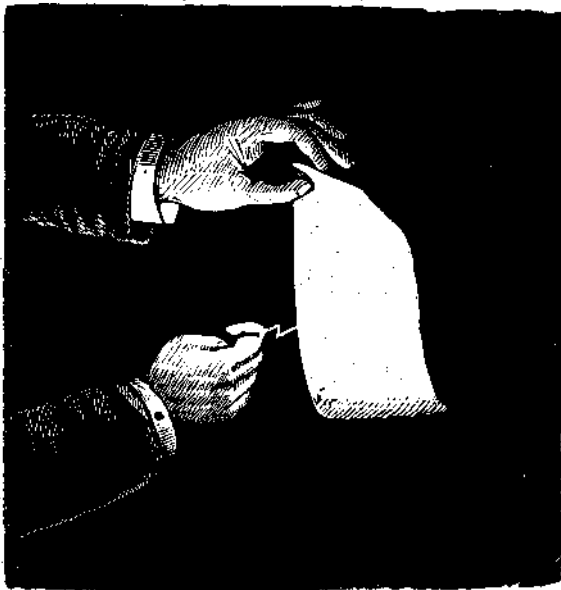
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΠΑΙΓΝΙΟΝ

Ο ΗΛΕΚΤΡΙΚΟΣ ΣΠΙΝΘΗΡ

Ὁ ἠλεκτρικὸς σπινθὴρ εἶναι βεβαίως φαινόμενον, ὅπερ ἔχει τὸ προτέρημα νὰ διεγείρῃ τὴν περιέργειαν πάντων, ὅσοι ἐνδιαφέρονται εἰς τὰς ἐκδηλώσεις τῶν κεκρυμμένων δυνάμεων τῆς φύσεως. Τίς ἀρνείται, ὅτι οὗτος εἶναι εἰκὼν τῆς ἀστραπῆς, τοῦ φοβεροῦ τούτου οὐρανοῦ πυρός, ὅπερ ἀνέκαθεν ζωηρὰν προύξενησεν ἐκπληξιν τοῖς ἀνθρώποις;

Πολλοὶ ἴσως φρονοῦσιν, ὅτι διὰ τὴν παραγωγὴν ἠλεκτρικοῦ σπινθῆρος, ἀπαραιτήτως ἀναγκαῖα εἶναι ἡ μεσολάβησις συσκευῆς, ἠλεκτρικοῦ μηχανήματος, ἢ ἠλεκτρικῆς τινος στήλης, κτλ.

Τὸ πείραμα, ὅπερ ἡ ἐναντι ἡμετέρα εἰκὼν παρίστησι, ἀποδεικνύει ὅτι οὐδὲν εὐκολώτερον τῆς παραγωγῆς τοῦ μυστηριώδους τούτου σπινθῆρος, ἀνευ τῆς χρήσεως οὐδενὸς ἰδιαίτερου μηχανήματος.

Ἄρκει νὰ λάβητε τεμάχιον κοινῶ χάρτου ὅπερ θερμαίνετε πλησίον πυρᾶς, λυχνίας κτλ. Ὄταν δὲ τοῦτο θερμανθῇ καλῶς, πορευθεῖτε παρὰ τινι σκοτεινῇ γωνίᾳ, καὶ πλησιάσατε τὸν χάρτην εἰς τὴν κλειδῶσιν ἑνὸς κεκλεισμένου δακτύλου σας. Ἀμέσως τότε θὰ παραχθῇ μικρὸς σπινθὴρ καὶ ἐν ταύτῳ θ' ἀκούσθη χαρακτηριστικὸν τινὰ κρότον. Ὅσον ὁ χάρτης εἶναι μεγαλειότερος, τοσοῦτον τὸ φαινόμενον εἶναι αἰσθητόν.

Ἐκτὸς τούτου, τὸ ἀνωτέρω πείραμα δύναται νὰ χρησιμεύσῃ καὶ ὡς διδασκαλία εἰς τοὺς μαθητὰς τῶν πρώτων στοιχείων τῆς ἠλεκτρικῆς ἐπιστήμης, διότι τοιαῦτα μικρὰ οἰκογενειακὰ πειράματα διδάσκουσι πολὺ πλεονα καὶ ἀποτελεσματικώτερον ἢ αἱ ἐκτενέστεραι καὶ σοφώτεραι μελέται καὶ συζητήσεις.

Φ. Π.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ «ΦΥΣΕΩΣ».

Ε. Γ. Λευκάδα. Χρήματα ἐλήφθησαν, εὐχαριστοῦμεν.—Α. Β. Γαλάζιον. Ζητούμενος ἀριθμὸς σας ἀπεστέλαμεν.—Α. Α. Γαλάζιον. Ζητούμενον ἀριθμὸν σας ἀπεστέλαμεν.—Σ. Μ. Τρίπολιν. Συνδρομὴ σας ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν.—Α. Κ. Σπάρτην. Ζητούμενος ἀριθμὸς Φύσεως σας ἀπεστέλαμεν προχθές.—Τ. Α. Κ. Ὀλτενίτζαν. Ἐπιστολή σας ἐλήφθη. Σας ἀπηντήσαμεν.—Θ. Β. Κ. Κέρκυραν. Δὲν ἤδυνήθημεν νὰ ἐννοήσωμεν τὰ ἐν τῷ δευτέρῳ σας. Παρακαλοῦμεν ἐπαναλάβητε.—Κ. Π. Ἀταλάντην. Φίλος ἀπήντησεν ἅμα λάβῃ ἐντάλματα θὰ σας ἀπαντήσῃ ἀμέσως.—Π. Α. Παρισίους. Σας ἐγράψαμεν περὶ μένον ἀπάντησιν σας.—Κ. Κ. Βόνιτζαν. Ἐπιστολὴν συνεστημένην ἐλάβομεν, εὐχαριστοῦμεν πολὺ. Φρονεῖσατε διὰ συνδρομητὰς αὐτοῖ.—Α. Σ. Π. Ὀρεοῦς. Συνδρομὴ σας ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν πολὺ. Ἀπόδειξιν λαμβάνετε σὺν παρόντι φύλλῳ.

Ζητούμενα φύλλα σας ἀπεστέλαμεν προχθές.—Ε. Γ. Μυτιλήνην. Χρήματα ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν. Ταχυδρομικῶς γράφομεν.—Τ. Χ. Ἀλεξάνδρειαν. 36 φρ. ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν. Ἀναμένομεν νεωτέραν σας.—Μ. Α. Πάτρας. Σας ἐνεγράψαμεν καὶ ἀπεστέλαμεν σειρὰν φύλλων, ὧς καὶ ἀριθμὸν λαχείου σας, δεξιόθεν διαπλοτύπου σας.

Κ. ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ

ΙΣΤΟΡΙΑ

ΤΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΑΠΟ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΑΤΩΝ ΧΡΟΝΩΝ ΜΕΧΡΙ ΤΩΝ ΚΑΘ' ΗΜΑΣ

Ἐκδομένη ὑπὸ *ΑΝΕΣΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ*

Ἐκ τῆς ἐκδόσεως ταύτης, ἣτις τυχοῦσα μεγίστης κυκλοφορίας ἐγένετο ἐνθουσιωδῶς εὐπρόσδεκτος πανταχοῦ τοῦ Πανελληνίου, ὑπελείφθησαν ἀντίτυπα τινὰ ἐπὶ ἀρίστου καὶ πολυτελοῦς χάρτου.

Θέλοντες δὲ νὰ παρέξωμεν τὴν ἐξαιρετικὴν εὐκολίαν εἰς τοὺς κ. κ. συνδρομητὰς τῆς «Φύσεως», οἵτινες ἤθελον τὴν ἀπόκτησιν τοῦ πολυτιμοτάτου τούτου κειμηλίου, λίαν δὲ ἀναγκαίου διὰ πάντα ἀνεξαιρέτως Ἕλληνα,

Ἀναλαμβάνομεν τὴν προμήθειαν καὶ ἀποστολὴν, εἴτε ὁλοκλήρου τοῦ σώματος ἀντὶ

Δραχμῶν μόνον τριάκοντα

διὰ τοὺς ἐν τῷ Ἐσωτερικῷ,

Φράγκων δὲ χρυσῶν τριάκοντα

διὰ τοὺς ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ,

εἴτε κατὰ *φυλλάδια ἀντὶ***λεπτῶν ἐνενητήκοντα ἕκαστον**

διὰ τοὺς ἐν τῷ Ἐσωτερικῷ,

Φράγκου δὲ χρυσοῦ ἑνός

διὰ τοὺς ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ.

Εἰς τοὺς ἐμβάζοντας ὅθεν ἡμῖν τὸ ἀντίτιμον κ. κ. Συνδρομητὰς μας, ἀποστέλλομεν ἀμέσως ταχυδρομικῶς ἐπὶ συστάσει, εἴτε ὁλόκληρον τὸ σῶμα εἴτε κατὰ φυλλάδια, ὧν ἡ διανομὴ ἤρξατο ἀπὸ τῆς 22 Φεβρουαρίου τρέχ. ἔτους.

Ἡ διεύθυνσις τῆς «Φύσεως».

ΦΙΛΟΚΑΛΟΣ ΠΗΝΕΛΟΠΗ

Μηνιαῖον περιοδικὸν σύγγραμμα δι' οἰκογενείας καὶ παρθεναγωγεία.

Ἐτησίᾳ συνδρομὴ διὰ τὸ ἔσωτερικὸν δρ. 8» » » » **ἔξωτερικὸν φρ. 10**

Εἰς πάντα συνδρομητὴν τῆς «Φύσεως» ἀποστέλλεται ἡ «Φιλόκαλος Πηνελόπη» μὲ μόνον δρ. 6 διὰ τὸ ἔσωτερικὸν καὶ φρ. 8 διὰ τὸ ἔξωτερικόν.

Συνδρομὴ προπληρωτέα.

Πρὸς εὐκολίαν τῶν ἐν τῷ ἔσωτερικῷ καὶ ἔξωτερικῷ ἡμετέρων συνδρομητῶν, τὸ γραφεῖόν μας ἀναλαμβάνει τὴν προμήθειαν καὶ ἀποστολὴν οἰκονομικῶς ἀντικειμένων ἐξ Ἀθηνῶν, ἐπὶ προμηθείᾳ 5 0/0 μόνον. Αἱ παραγγελίαι δεῖον νὰ συνοδεύονται ὑπὸ τοῦ ἀντιτίμου καὶ τῆς δαπάνης τῆς ἀποστολῆς.

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου Ἀνέστη Κωστατζιρίδου, 1892—300.